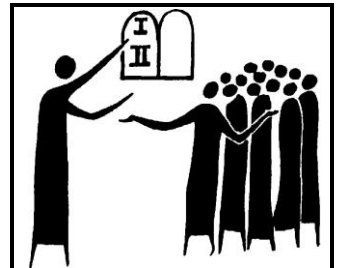

KDOR GOREČE LJUBI BLIŽNJEGA, GOREČE LJUBI BOGA (Mt 22,34-40)

V današnjem času, ko tako tečemo drug mimo drugega, ker se nam mudi, da bi čim več zaslužili, čim več imeli, da bi iz življenja čim več iztisnili, veliko govorimo o ljubezni do sočloveka, ki pa nam največkrat ostane tujec. Tudi Jezus je govoril o ljubezni. Dejal je, da se ljubezen pokaže s tem, da za sočloveka kaj žrtvujemo. Če je treba, tudi svoje življenje. To je rekel in z dejanjem tudi pokazal. Svoje trdoglave učence je prepričeval, da morajo tudi oni tako delati, če hočejo, da bodo ljudje verjeli njihovim besedam.

Ljubezen do Boga in do bližnjega je postala osrednja zapoved, bistvo Jezusovega nauka in krščanstva. Pomen te zapovedi so poznali že v stari zavezi, posebno pismouki. Toda rajši so se spuščali v drobnarije in izdelali številne moreče predpise. Tudi mi, ki nam sveti zgled darujoče ljubezni našega velikega brata Jezusa in nas krepi njegova milost, se radi zatekamo k manjšimi in lažjim »zapovedim«: da se postimo, da molimo, da hodimo k maši, da opravljamo pobožnosti prvih petkov, da od časa do časa prižgemo svečko pred kipom Marije, in mislimo, da smo kristjani najvišjega razreda! Doma pa se morda vrstijo prepiri, zanemarjamo vzgojo v družini, odnos z zakoncem, slabo skrbimo za vsakdanje potrebe, morda opravljamo, obrekujemo, a vse to nič ne vznemirja naše vesti. »Hinavci!« je zagrmel Jezus na farizeje. »Bogu dajete drobtinice, glavnega pa mu ne daste – svojega srca.« Ta opomin bi zaslužili tudi vsi mi.

Pa bo kdo rekel: po moje je edino pomembno to, da si dober in pošten, da nikomur ne delaš krivice. To je polovica največje zapovedi in tako ravnanje je pravilno, vendar mora najti hrano in oporo v njeni drugi polovici – ljubi svojega Boga z vsem srcem. Če ne priznam Boga nad seboj, ki mi daje pravo modrost, ki mi pravi, da je on naš skupni Oče in da smo zato vsi ljudje med seboj bratje, bom prej ali slej doživel razočaranje nad ljudmi. Vabi nas k pobožnosti darovanja, ki dviga naš pogled kvišku in ga razširja k sočloveku.

*»Učitelj,
katera je največja
zapoved v postavi?«
Rekel mu je:
»Ljubi Gospoda,
svojega Boga,
z vsem srcem, z vso dušo
in z vsem mišljenjem.
To je največja
in prva zapoved.
Druga pa je njej enaka:
Ljubi svojega bližnjega
kakor samega sebe.
Na teh dveh zapovedih
stoji vsa postava in preroki.«
(Mt 22,36–40)*

Po: S. Čuk, Misli srca

ZAKAJ VSI SVETI NI ISTO KOT DAN MRTVIH

Naša vera v Kristusa bi nam morala preprečevati, da bi na naše preminule gledali kot zgolj na "mrtve".

1. novembra praznujemo praznik vseh svetih. Uradno državno poimenovanje tega dneva je *dan spomina na mrtve*, skrajšano dan mrtvih. Dve popolnoma različni poimenovanji za isti praznik – prvo lahko doživljamo kot polno upanja (vsi sveti), drugo kot nekaj žalostnega, morečega, dokončnega.

So naši pokojni res mrtvi ...

Tako rekoč nedopustno je, da bi kristjani zavestno ali pomotoma uporabljali izraz "dan mrtvih". Naša vera v Kristusa, ki je z vstajenjem premagal smrt in tako tudi vsem nam odprl vrata večnosti, bi nam morala namreč preprečevati, da bi na naše preminule gledali kot zgolj na "mrtve".

Mrtvi. Kako moreč in dokončen izraz. Kaj je v resnici mrtvega, ko nekdo umre? Kristjani verujemo, da umre le telo, naš fizični oklep oziroma lupina. Duša ter vse, kar jo je za časa našega zemeljskega življenja oblikovalo, pa se – tako upamo – združi z Bogom. Zato si vse življenje prizadevamo za to, da bi nekoč tudi mi dosegli večno življenje, v katerega vstopamo skozi nevidna vrata smrti našega fizičnega telesa.

... ali živi?

Apostol Pavel je v prvem pismu Korinčanom o razliki med zemeljskim in nebeškim – večnim védenjem zapisal: "Zdaj gledamo z ogledalom, v uganki, takrat pa iz obličja v obličje. Zdaj spoznavam deloma, takrat pa bom spoznal, kakor sem bil spoznan." (*1 Kor 13,12*)

Potemtakem so naši preminuli ali pokojni še kako živi. Morda bi lahko celo rekli, da so na nek način bolj živi kot mi, ki smo še ujeti v omejene dimenzije časa in prostora. Imajo namreč spoznanje in védenje, ki je našemu omejenemu umu za zdaj še skrito.

(vir: *Aleteia.si*)

Praznik vseh svetnikov je dan vere, upanja in ljubezni. To ni »dan mrtvih«, to je dan živih, kajti Bog je zvest in trdno drži njegova obljuba: »Kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre!« (*Jn11,25*).

Na praznik vseh svetih se torej spominjamo vseh naših rajnih, ki se že veselijo v večni Božji svetlobi. V molitvi pa se jim tudi mi radi priporočajmo, naj pri Bogu posredujejo za naše slabosti in šibkosti, da se jim bomo nekoč, ko bo umrlo naše umrljivo telo, pridružili tudi mi.

Letos je zaradi izrednih razmer okrnjeno praznovanje praznika Vseh svetih. Kljub temu, da ni dovoljena organizirana molitev na pokopališču in v cerkvi ne pozabimo, da je potrebno moliti za naše rajne.

Posamično ali pa kot najozja družina obiščimo pokopališče in molimo na grobu naših rajnih. Ob večerni uri se moli rožni venec. Sam bom na ta dan kot običajno molil rožni venec za vse tiste, za katere boste namenili spomine. Kuverte z listkom za spomine

dobite v župnijski cerkvi. Kuverte oddate v nabiralnik, ki je v cerkvi ali pa ga prinesete v župnišče. Svoje molitvene namene za rajne lahko sporočite tudi po e-pošti. Cerkev je skozi dan odprta za osebno molitev. Čeprav drugače, pa vendar naj bo praznovanje Vseh svetih prežeto z mislijo in molitvijo za naše drage rajne.

župnik Damjan

ŽEGNANJSKA NEDELJA

Zadnja nedelja v oktobru je žegnanjska. Na žegnanjsko nedeljo se spominjamo posvetitve naših cerkva. To so sveti prostori, saj smo tu priče Jezusovemu darovanju pri sveti maši. Tu prejemamo Jezusa v sveti evharistiji. V cerkvi je podeljenih večina zakramentov. Zahvalimo se torej danes Bogu za našo cerkev, pa tudi za vse cerkve sveta, kjer se lahko mi, njegovi učenci srečujemo z njim. *(Po: Uvodi pri nedeljskih in prazničnih sv. mašah – leto A)*

Župnijska cerkev sv. Pavla je bila posvečena 16. oktobra 1898. Ne poznamo pa datuma posvetitve župnijske cerkve v Mariji Reki.

Prosimo Boga, da se čimprej uredijo zdravstvene razmere pri nas in v svetu, da se bomo lahko ponovno srečevali z Jezusom pri sv. maši v naši župnijski cerkvi, ki je naš dom.

SVETNIK TEDNA

LUCIJAN IN MARCIJAN, 26. oktober

Na današnji dan se spominjamo sv. Lucijana in še petih drugih kristjanov, o katerih obstaja več martirologijev ali popisov njihovega mučeništva, ki pa se med seboj razhajajo. Skoraj vsi kot kraj njihovega mučeništva navajajo mesto Nikomedijo v maloazijski pokrajini Bitiniji, soglašajo tudi, da so umrli med preganjanem cesarja Decija (okoli leta 250), na smrt pa jih je obsodil prokonzul Sabin. Med poudarjenimi imeni iz poročil izstopata Lucijan in Marcijan. Moža naj bi bila čarovnika, ki se pri izvrševanju svojega poklica nista ozirala na pravičnost in poštenost. Bila sta brezvestna sleparja. Spreobrnila ju je neka krščanska devica, ki jo z vsemi svojimi čarovnijami in sleparijami nista mogla začarati in odvrniti od njene zaobljube čistosti. Božja moč, ki jo je devica prejela od Kristusa, je zmagala nad gospostvom vladanja teme – hudobnega duha. Sklenila sta, da bosta tudi onadva služila Kristusu. Ko je rimski upravitelj to izvedel, ju je dal zgrabiti in pripeljati pred sodišče. Ves čas zaslišanja sta jasno in odločno odgovarjala na vsa vprašanja prokonzula. 26. oktobra sta v tedanjem vlemestu rimskega cesarstva, Antiohiji, šla pogumno v mučeniško smrt.

NAPOVEDNIK

iz sobote na nedeljo preidemo na zimski čas.

Na razpolago so še sveče KARITAS. Sveča Karitas je manjša, toda njen plamen z vašim darom sveti tudi ljudem v stiski. **Priporočeni dar za svečo je 1,5€.** Na razpolago so tudi zastavice Karitas, ki jih namesto sveč položimo na grob. **Dar zanjo pa je 1€.**

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. PAVEL IN MARIJA REKA

- za + Primoža Teichmeister – obletnica (1879)

- za + Betko Matko (1914)

30. NAVADNA NEDELJA 25. oktober 2020 <i>Darinka, mučenka</i> 2 Mz 22,20-26; Ps 18; 1 Tes 1,5-10; Mt 22,34-40	- za vse žive in + farane vseh treh župnij - za + Janeza in Marijo Ocvirk (<i>obl.</i>) ter za vse ostale + sorodnike (1839) - za + Anico in Jožeta Mastnak ter za vse + sorodnike (1868) Marija Reka: za + Viktorja in Marijo Doler ter za + Naratove, + Zimoharjeve in za + Albina Dolar (1085)
Ponedeljek 26. oktober <i>Lucijan in Marcijan, mučenca</i> Ef 4,32-5,8; Lk 13,10-17	- za + Leopolda (<i>obl.</i>) in Marjeto Hočevnar (1901)
Torek 27. oktober <i>Sabina Avilska, mučenka</i> Ef 5,21-33; Lk 13,18-21	- za + Darka Kajba – 30. dan, dar Janka Možine z družino ob pogrebu (1902)
Sreda 28. oktober <i>Simon in Juda Tadej, apostola</i> Ef 2,19-22; Lk 6,12-16	- po namenu
Četrtek 29. oktober <i>Mihael Rua, redovnik</i> Ef 6,10-20; Lk 13,31-35	molitev pred Najsvetejšim: za zdravje - za + Valentina Koviča (<i>obl.</i>), za + Matija Koviča in Amalijo Kauka (1869)
Petek 30. oktober <i>Marcel, mučenec</i> Flp 1,1-11; Lk 14,1-6	- za + Ludvika (<i>obl.</i>) ter za + Marijo Kuder in + starše Krk (1674)
Sobota 31. oktober <i>Bolfenk, škof</i> DAN REFORMACIJE Flp 1,18-26; Lk 14,1.7-11	- za + Heliko in Martina Šalamon ter za + Vikija Pozniča (1918)
VSI SVETI 1. november 2020 <i>Raz 7,2-4.9-14; Ps 24;</i> 1 Jn 3,1-3; Mt 5,1-12	- za vse žive in + farane vseh treh župnij Marija Reka: za + Hribar Alojzijo, Žanija in Kondija (<i>obl.</i>), za + Janija Hribarja, Ido Svet in za vse + sorodnike (1086) - za + Lojza Zmrzlaka – dar družine Amon ob pogrebu (1909) MOLITEV ZA RAJNE

Župnijsko glasilo Pavlov list izdaja župnišče Sv. Pavel v Preboldu, Trg 5, 3312 Prebold, tel.: 03/57 24 183,

TRR: SI56 0510 0801 5113 562, TRR Karitas: SI56 0510 0801 5261 196;

elektronska pošta: zupnija.prebold@telemach.net, damjan.ratajc@rkc.si, Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan